

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 141.

ZBIÓR ALEKSANDRA CZOŁOWSKIEGO

Dział (opys) II

544. Papiery rodzinno-majątkowe Tadeusza Paszkiewicza. 1789-1890.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

1789 8/10

Paszkiewicz

Stempel optacowy
Roselowski O. R. G.

Najjasniejszemu Imperatorowemu Jego Mości Kataryny
Musciewskiej samowładnemu całej Rosji i Sami-

Polu Tyście, Sudmet, Omdicisz, dieciatgo,
Musiaca Aprilis Omdicisz, Dnia,

Nalludnie Grod: w Musieie Hłomi Lytt. Pudemny w almtyn
Cioch Złmskim Srdig Grod: liiou y siganni Minis Srdig
liiou - Stanowoy Odo wooy, Gitta wootta liiou y Huz Gpato
Jedny sudowki wosac prawodny, Litt swoiy dobrowol-
niecznat. Je on Roku tracy Tyście, Sudmet, Omdicisz,
dieciatgo, Dnia Dwidiciego Omdicisz Maria naprawne wos-
wanie w^o Tadeusza Cawliciewicza Chabkt Hłomi maize z
sobą sluchty Hłoma Michatowliczego, y Symona Jedryja
shiego dla swiadectwa przybrauch, byt w dobrach wosiach.
Griebieniach y Juschach tu w obwotta y powicie liiou potozo
nych, gdzie bdece namay Kontraktu Ardownego Trecht-
niego między w Umimilino Chabkt Hłomi a sobą Apeltantem
w dubnie Roku tracy Lawartego, toz wiec Griebieni y
Juschi ze wosytlieimi Ouych Poddaweni Argtum y Piere-
mi, Ouych powinnaciami, Damiami, Daminami, Dobois-
nami, Ardamni Karzemurami, Dworami Budynkami, ymy
budynkami, Intynami, Stawami, Stawkami, Jerionami Bto-
tami, Zapustami, zpolami Oranami ynicoranami, Lania-
nami ynicracianami, zgota wosytlieimi tych dobr nale-
zypowaniami przypalerybowaniami, tak iako to sobra wosbie-
sz maiz, y zawinacz, wospolnoyn ynicrowodna Trecht-
niez Ardowna podut postypit pofesya, Poddawych do sw-
madz zwotat, postawomstwo nowemu Panu w Apeltantem
in Zaklit y bantad tu przylyt y prawidlywo obwoatamy
pofesyi zernat Sellaiz, woony nieumieciay picae Kry-
zyh potoryt x. zlobyshatiz ytm loyis podpicasziz Herbu
Imperium Rosyiskiego list wydary Sicany w Musieie Hłomi
Imperatorskiy Mości Lytoniem - Roselowski

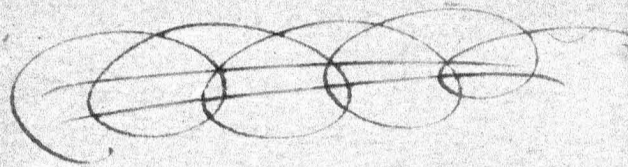
O. R. G.

zytat Mieczkowski agh

2 (Stempel optawny
Rozkweski 1848)

Peperya w Dobra-
Grobienie z Juschi
w Paszku niczowis etc
Jhlin Stuzga —

An 1759. d. 8. Aprilis.
w Grodzie hucowshis

Sept 13 Fus 6 lit H H
N° 34

Swiv

- 1) 5 listów za uctyha cmta Konstantep - 50x
- 2) list olo Ramnida - 20x
- 3) poscham umi 8 rubli na odpis - 11.02x
- 4) za Derytacie stanyde dokumntiw - 1.00x
- 5) za uctyha s'itubiu Konstantego olo
I. parafij - 70x
- 6) za uctyha ur. Karimiera i samerii
tego z - 20x
- 7) honoraryum kuz'oru 3 rubli na ushkanie - 4.02x
- 8) Ugreus olo Ramnida - 10x
- 9) list olo uctyha kormusij z 1. rublem - 1.54x
- 10) list olo chitocrowiera za podanie Pahorom - 20x
- 11) 10 listów za uctyha s'itubiu z Pahorom - 1.00x
- 12) 136 listów za uct. s'itubiu Karim., Pawla
i za uctyha samerii Karim. chitruiego i chla-
nyeruy Shambioruy - 13.60x
- 13) list olo Karimiera za Pahorami - 10x
- 14) ucalarowi za lurb - 2.50
- 15) uctanyus eowis - 4.10x
- 16) za - 40.78

Trzecia linia.

Antoni Paszkiewicz zsiłubił
 Łopię Zawiszankę¹⁾, która stuy-
 mata od Króla Jana III przywile-
 jem z daty 3. kwietnia 1681²⁾
 w dożywotni posiadanie dóbr
 królewskich Kowczewo (Kapi-
 czewo) w parafii jędrzejkiej w po-
 wiece grodzieńskim. Inna swo-
 ji pozostała cesarz³⁾ z 1. stycznia
 1684 na syna swego Maksymie-
 ra ożenionego z Heleną Kū-
 lerską. Mieli tylko jedyną,
 córkę i ta w panieńskim zmarła
 staniu. Dobra zaś Kowczewo
 posiadał Maksymierz do śmierci
 swiej, po czym przeszedł na brata
 jego Antoniego. Wzrost najardni
 świadczego wsi wspomniana
 została zniszczoną, a słowo
 spalone wraz z dokumentami
 familijnemi, o czym świadczą
 manifesta wniesione do grodu
 Grodzieńskiego.

Antoni Paszkiewicz z żony
 swiej Łopii Zawisza pozostał
 właścicielami:

1) Maksymiera ożenionego z
 Heleną Kūlerską, którzy mieli
 jedyną córkę, zmarłą w panień-
 skim staniu;

2) Annę za Hłotyńskim w ziemi
 mrozyskiej;

3) Rozalję (Różę) za Chroczo-
 wicem wsiwickim mrozyskim,
 po którego śmierci została Do-
 minikanka, u św. Ducha w Wilnie,

4) Sióstr miata owie: 1) za Baranowi-
 czem podstolim liobrskim, ojcem Lichara
 Baranowicza, strażnika polnego W. X. S.
 2) za Stętkiewiczem, ojcem Franciszka
 i Stanisława Stętkiewiczów przydługich
 wsi Głębokie w parafii Nowodworskiej
 w pow. liobrskim.

1) Vide allegat

2) Vide allegat

gdzie w czasie pożaru spaliła się.

4). Franciszka zmarłego młodo
w Wilnie.

5). Antoniego, który służył w szko-
larstwie petykorskiej znanu Łukha-
ra Baranowicza, strażnika polu.
W. Kr. Lit. W czasie pierwszego elek-
cji Stanisława Leszczyńskiego
ostoił się do niewoli szwedzkiej
do Sztokholmu, gdzie lat 6 prze-
stawał aż do roku 1710. Wróciłszy
do ojczyzny zaś w r. 1716 Katarzynę
Solitałską i wziął w posiadanie
kościółkowy w parafii Ka-
mińskiej w pow. grodzieńskim.
Zmarł w Chętnie roku 1734, -
żona zaś jego w roku 1736 w
kościółkowym a pochowana
w Grodzieńskim Dominikanów.

6). Abraham, notariusz
prowincjonalny za regimentar-
stwa Wiszniewskiego. Zmarł
w Chodźtowicach w pow. lidzkim,
pochowany zaś w Kamionce
w pow. grodzieńskim. -

Dziewięć Antoniego Paarkiewicz
i Katarzynę Solitałskiej:

1). Anna umarła w r. 1736 za Józefa
Białopiotrowicza, strażnika
lidzkiego.

2). Franciszek, dworzanin ka-
miliarski zmarłego Scipiona,
zmarł młodo w r. 1750 w Szwajcarii.

3). Dominik, stolnik parnawski,
skierawca folwarku Kopymbka
w parafii wasylewskiej w pow.
lidzkim, - zaś w r. 1753 Angelę
Kopiewską, z wiśniowskiego.

Wysoki Wydział krajowy!

Latacroue ualeryjeie zaopatroue
podanie do Najwysiezo Trouni
o potwinderuni itano polskiezo
srlachetna olla uiego uyuua ekle-
kraudra Tarkiuwira man
zawryt przedloziyi Wysokiemu
Wydzialowi krajowemu z prosiba
o tashawa poparwie i przedlozenu
do Najwysiezo rozstrzygniicia.

Euer Kaiserliche und Königlische
Apostolische Majestät!

Sie in tiefster Ehrfurcht gefertigte Wittwe, Mutter und Vor-
münderin ihres minderjährigen Sohnes Alexander Tarkiuwicz
k. u. k. Lieutenant im 86ten Infanterie Regimente, wagt
zu dem Thron des Allerhöchsten Thrones Eurer Kaiserli-
chen und Königlischen Apostolischen Majestät ihr aller-
unterwürthigstes Bittgesuch zu unterbreiten.

Euer Kaiserliche und Königlische Apostolische Ma-
jestät gerühen aus Allerhöchster Gnade den altpolen-
ischen Ritteradel seines ihres minderjährigen Sohnes
Alexander Tarkiuwicz mit dem Wappen "Radwan" und
den dem österreichischen Ritterstande zühörenden
Rechten taxfrei zu bestätigen, sowie Allergnädigst zu
bewilligen, damit dasselbe in die galizische Adelsmatri-
kel eingetragen werde.

Sies ihre allerunterwürthigste Bitte wagt sie in
tiefster Ehrfurcht gefertigte nachstehends zu unterstützen.

Laut des in 7. ansehenden ämlich beglaubigten
Auszuges aus den Territorial- Akten des Bezirkes
Wladimir hat weiland Johann III König von Polen
mittels Privilegiums vom 3ten April 1681 der Frau
Sophie Tarkiuwicz geborenen Lawixa die ihr zum
Lebenslänglichen Besitze verlichnen königlichen

2/. Güter Kowrewo an ihren Sohn Sollen Maximir Parkhi-
wicz zu zediren bewilligt, kraft dessen die besagte
Edle Sophie Parkhiwicz laut des in 2/. beigeschlossen
nen ämtlich beglaubigten Auszuges aus den Terren-
stral Akten der Wojewodschaft Wilno mittelst unions-
urkunde vom 1ten Januar 1684 die erwähnten Güter
Kowrewo in den Lebuslänglichen Besitz des Sollen
Maximir Parkhiwicz zedirt.

Sowohl der in diesen Urkunden nachgewiesene
Güterbesitz als auch die darin gebräuchte Titulatur
„wrodny“ (Edelgeborene) bezeugen, dass Maximir
Parkhiwicz zwar im beständigen Königreiche
Polen nach den Reichsgesetzen nur dem wirkli-
chen eingeborenen Adel zutretenden Rechte und
Titel sich erfreut habe.

3/. Laut des in 2/. anrührenden ämtlich beglaubig-
ten Auszuges aus den Taufbüchern der römisch
katholischen Pfarrkirche in Smorgon erzeugte
Maximir Parkhiwicz mit seiner legitimen Ge-
mahlin der Edlen, Maryanna Skerukhowna de
Lityhol den am 2. August 1718 getauften Sohn
Franz Parkhiwicz, welchem laut ämtlich beglaubig-
ten Taufschines ebenderselben Pfarrkirche 4/
in der legitimen Ehe mit der Edlen Sophie
Pucharska ein Sohn Namens Paul Parkhiwicz
geboren und am 6ten Dezember 1742 getauft wor-
den.

5/. Eben genannter Paul Parkhiwicz erzeugte
wie der in 2/. angeschlossene ämtlich beglaubigte
Taufschein der Pfarrkirche in Annopol nachwei-
set in der legitimen Ehe mit Rosalia Parkhi-
wicz den am 15ten März 1768 getauften Sohn
Konstantin Parkhiwicz.

6/. Laut des in 2/. beiliegenden ämtlich beglaubig-
ten Taufschines der röm. kath. Pfarrkirche in
Larbi wurde dem obgenannten Konstantin Parkhi-
wicz in der legitimen Ehe mit Rosalia Parkhi-
wicz der am 23. April 1832 aus der Taufgeborene

6
Sohn Ladislau's, Gratian, Anton, Johann (viennamig)
Pavkiewicz geboren, welchem laut Dekretes der k. k.
gal. Statthalteri vom 16ten September 1867 L. 59003
1. in Wien mit Zurschrift vom 26. Februar 1868 L. 2626
in 7/ die österreichische Staatsbürgerschaft ver-
liehen würde.

7/
8/
Wie der in 7/ erwähnte ämtlich beglaubigte
Taufschein der röm. kath. Pömpfarrkirche in Lemberg
nachweist ist der am 16ten Jüli geborene und am
11. August 1866 getaufte Alexander Felix Ladislau's
(drei Namen) Pavkiewicz legitimer Sohn des
oben genannten Ladislau's Gratian ^{Anton} Johann (viennami-
gen) Pavkiewicz und dessen Gemalin, der allerunter-
thänigst. Gefertigten Helene Pavkiewicz gebornen
Tobolska, deren Dekret Ernennungs-Dekret als
9/
Jünger Offizier in 9/ beiliegt.

10/
11/
Zur beßeren Durchsicht der oben darge-
stellten Beszeidung folgt in 10/ der Stammbaum.

12/
Wie der in 11/ beiliegende notariell beglaubigte
Auszug aus dem klerikalen Werke des Gaspar
Nisinski, "Korona Polska" (Polens-Krone) bezeugt,
führt die adelige Familie Pavkiewicz das
in der polnischen Heraldik unter Benennung
"Rachwan" bekannte Wappen, jedoch mit der Varian-
te, dass anstatt des Kreuzes oberhalb der Fahne
im Wappenschilder ein mit der Spitze unkehrt
nach aufwärts gestellter halber Pfeil und oberhalb
des Helms drei Straußfedern sich befinden, wie
dies in 12/ beigeführte Familienschilder
und der Siegelabdruck veranschaulichen.

Gestützt auf die hier in 7/ bis 12/ angeschlossenen
gehörig verzeichneten Dokumente wagt
die in tiefster Ehrfurcht Gefertigte allerunter-
thänigst zu bitten:

Ihre Kaiserliche und Königlich Apostoli-
sche Majestät gnähen allergnädigst dem altpolni-
schen Ritteradel ihres ununterjähigen Sohnes

Hander Parhiewitz mit dem Wappon "Radwan"
und den dem österreichischen Ritterstande zugehörigen
den Rechten taxfrei zu bestätigen, sowie Allegnā-
digkeit zu willfahren gerühen, damit derselbe in
die galizischen Adelsmatrikelbücher eingetragen
werde.

Parkinsonia.

7

Genealogia Paszkiewiczów herbu Radwan odn.

Antoni, zast. Łopis Ławiszanka, ^(Jaliga Kowczewo) starszawit Kowczewo w parafii jezierskiej w powiecie grodzieńskim, nadane od króla Jana Kazimierza 1660 dnia 13 października. (Ks. ziemsk. wileński 1797 d. II kwiecień).

Kazimierz zast. Heleny Kuleszanki

Anna wyszła za Hłystyńskiego w ziemi mozyrskiej

Rozalja (Róża) wyszła za Chrystofa Nowicza, cesarza mozyrskiego; - po śmierci męża swego została Dominikanką i św. Ducha w Wilnie, gdzie w czasie pożaru spaliła się.

Franciszek zmarł młodo w Wilnie.

Antoni służył w chorągwi petyhorskiej znaku Łukiesza Baranowicza strażnika polu. W. X. Lit. W czasie pierwszej elekcji Stanisława Leszczyńskiego dostał się do niewoli szwedzkiej do Sztokholmu, gdzie lat 6 przebywał do roku 1710. - W r. 1716 zast. Katarzynę Politańską. Śmiercią królowej siewierskiej w parafii Kamiejskiej w pow. grodzieńskim. - Fr. 1734 w Chotynie - żona kas jego Fr. 1736 w Chot. Kowczewo a pochowana w Grodnie u Dominikańskich.

Abraham, rotmistrz przedniej strażnicy regimentarskiej Władysława Władysława w pow. lidzkim, pochowany w Kaminie w pow. grodzieńskim.

Konstancja, zmarła w pańskim stanie.

Anna wyszła w r. 1736 za Józefa Białobłostkowskiego, strażnika lidzkiego

Franciszek f. młodo w r. 1750 pochowany w Kowczewie. - Przebywał na dworze kasztelana smoleńskiego Scipiona

Dominik, stolnik parnawski, - w r. 1753 zast. Anny Kopylewskiej z w. Konińskiego. - Śmiercią żołnierza Kopylewskiej w parafii warszawskiej w pow. lidzkim.

Wyciąg z dzieła H. Kaspra Niesieckiego pod tytułem „Korona Polska przy złotej wolności starożytnemi rycerstwa polskiego i wielkiego Księstwa Litewskiego Klejnotami”, etc. etc.

Tom trzeci

wydanie z roku 1740.

Stronnica 800

Radwan herb.

Powinna być chorągiew żółta, iak ich zwyczajnie w kościołach zarywają, o trzech
 potach, u karku z nię, u dołu frandze, na wierzchu ię krzyż, w hełmie trzy pióra
 strusie. Tak go opisują, Sypoc: o herb: fol: 275, Okol: tom: z fol: 560, Nadany za Króla
 Bolesława Śmiętego w okazyi z Rusią; Potmistrz albowiem Radwan narwis-
 kiem, wystany z częścią wojska na podjazd, trefunkiem napadł na obóz nieprzy-
 jacielski, w tak ciasnym razie, że im ani uchronić się od potyczki z Rusią, ani
 z niemi potykać, ile w małej kwocie, z daleko liczniejszym wojskiem, niebyło sposobu.
 Greci wszyscy na to się zgodzili, żeby raczej trupem paść na placu, aniżeli potuchę
 ucieczką swoją nieprzyjacielowi uczynić. W helkim tedy sercem skoczyli do Rusi, y
 pewnie się rycersko ich gromili, ale ci widząc małą garsztkę ich, śmiałości

nabywszy, nie tylko chorągiew im odebrali, ale y ich rozproszyli, Rotmistrz Radwan, chcąc swoich znou ^{ponowić} do potyczki przywieść, skoczył do bliskiego kościoła, gdzie wziął, szyć chorągiewkę kościelną, y zebrawszy swoich, mężnie na nieprzyjaciela natart. Rus' rozumiejąc że nowe jakie wojsko z nowym posiłkiem przypadło, uchodzić y pierzchać poczęta, przy Radwanie wygrana stanęła, za co, ten samę chorągiew kościelną, za herb otrzymał, krom innych danin: Hszakie Paprocki ieszcze za panowania Bolesława Habrego w roku 1021, Radwana Kanclerzem Koronnym pisze, co miał wziąć z dawnych przywilejów Koronnych, z czego wnoszę, że albo ten herb dawniejszy od Bolesława Smiatego czasów, a dopiero od Bolesława Krywousty, któremu niektorzy autorowie przypisują, że go on nadał wspomianemu Radwanowi; albo Radwanowi przed Bolesławem Smiatym, inszym się herbem pieczętowali: iakoż tego Radwana, którego Paprocki kładzie Biskupem Poznańskim w roku 1138, Dlugosz in Vitis Episcop. Poznans. nie do herbu Radwan, ale do herbu Sreniciwa pociąga, gdzie y ja o nim mowić będę.

Przodkowie Domu tego.

Sakostaw Kasztelan Krakowski w roku 1222. W tymże czasie Arnold był Hoiwoda Marowieckim. Drugi Arnold Hoiwoda Brzeskim Kujawskim 1228. Sakostaw Hoiwoda Sandomirskim w roku 1241. Przedpełko Hoiwoda Poznańskim w roku 1277. Arkentoldus Hoiwoda Kaliskim 1280. Przemysław Kasztelanem Kaliskim 1280. Łdźmistaw Kasztelanem Brzeskim Kujawskim w roku 1300. Przedpełko Kasztelanem Poznańskim 1320. Bartłomiej z Hiecborga Hoiwoda Poznańskim w roku 1387. O tych wszystkich mowito się w pierwszym tomie, o kazdym na swym miejscu. Dlugosz pisząc o Jadzwingach, wspomina na Radwana, który razem siedmiu Hódzów Jadzwingów, y z Panem ich, poimał, y do Konrada Książęcia Marowieckiego przyprowadził. Paprocki z listów Klasztornych o drugim Radwanie Kanclerzu Koronnym pisze, że kwitnął 1153. Żowią ten herb inaczej Hierbowa z iakiej okazyi, niemogłem

Abzŕug aus dem Jurallischen Werke Dr. Kaspar Niesiecki's, "Korona
Polska przy stotej wolności starożytnemi rycerstwa polskiego i wielkiego Księstwa
Litewskiego Klejnotami, etc. etc."

Dritter Band

Original Ausgabe vom Jahre 1740

Seite 800

Wappen Radwan

Galbe Fafur noch aus der Dirschausfasser, mit drei Feldern, mit
Fangen von den in den (Rändern; auf der Fafur ein Döng
und am Galbe drei Kronenfelder. -

So beschreibt dieses Wappen Saprocki (fol: 273. Okolski. 2te Band
fol: 560.) Wollstein wurde das Wappen vom Döng Boleslaw Smia-
ty (der Döng) im Döng mit den Reussen. -

Rittermeister Radwan mit einem Theil der Truppen auf einem
Hornzug gefandt, stieß zufällig auf das feindliche Lager, und kam
dort in die Lüge, daß Feindes ein Zusammenstoß in der
unmittelbar würde, anderseits aber keine Möglichkeit vorzufinden war,
mit dem kleinen, geringen Zahl Truppe, gegen die Übermacht der
Russen einzukommen.

Trotzdem bestanden Alle darauf, lieber zu fallen, als durch die
Flucht dem Feinde das Feld zu räumen. Mühsig warfen die
sich auf die Russen, und pflügen tapfer ein. Der Feind einen
kleinen Haufen fand, gann Milch und wafu ihnen die
Fafur und zergerugte sie. -

Radwan im die Truppen zur Widerwärtigkeit des Döngs
zu räumigen, perung in einer auf galgen Döng, ergriff eine
Dirschausfasser, sammelte die Truppen, und warf sich vom neuen auf
den Feind. Die Russen, in der Meinung, daß eine neue Abfaltung
sie umgriffe, wufu zurück und ergriffen die Flucht. -

Radwan, bleibt Sieger und erhielt dieselbe Dirschausfasser zum Wap-
pen nebst dem andern Löfungen. -

Im Taprocki gepflanzt Radwan's Hof zur Zeit Boleslaus Chrobry's im Jahr 1021, als Dronkanzlers Ernennung und zwar auf Grundlage alter Dron-
gründungen. Hieran ergibt sich die Annahme, daß unter dem Hof
Maggen, aus den Zeiten Boleslaw's Smiaty / des Dritten /, erst von
Boleslaw Krzywousty / des Ersten / dem Ritter Radwan verliehen worden,
wie einige Schriftsteller behaupten, oder aber, daß der Radwan's von
Boleslaw Smiaty ein anderes Maggen besaß, daher wird jener Rad-
wan, im Taprocki im Jahr 1138, als Bischof von Posen nennt, von
Dlugosz in Vitio Episcop: Posnan: nicht zum Maggen Radwan sondern
zu jenen Trzenawa gezählt wird.

Ahnen dieses Hauses.

Takostaw Dostallon von Krakau 1222. Zur selben Zeit, war Arnold
Hojewode von Mazowien. Ein zweiter Arnold war Hojewode von Brzesi-
-Kujawski 1228. Takostaw Wojnowa von Sandomir 1241. Trzedpetko
Wojnowa von Posen 1277. Arkenoldus Wojnowa von Kalisz 1280.
Adriastaw Dostallon von Brzesi-Kujawski 1300. Trzedaw Dostallon von Kalisz 1280.
Trzedpetko Dostallon von Posen 1320. Bartholomäus von Hieborg
Wojnowa von Posen 1387.

Alle wurden bereits im ersten Lande, jeder an seinem Platze
besessen.

Dlugosz nennt einen Radwan, der gleichzeitig sieben Gefirren der
Jadewinger samt ihrem Hofen gefangen nahm und dem Für-
sten Konrad von Mazowien vorführte.

Taprocki erwähnt ein Klosterbühnen eines zweiten Dron-Danz-
lors Radwan im Jahr 1155.

Das Maggen wird auf Hierzbawa genannt, aber unbekannt und
wahrscheinlich.

Martin Lucik Probst von Miechow 1371, des Maggen Radwan.
/ Nakielski fol. 293 /

Zur Führung des Wappens berechnigte Familien.

Balski	Jarzebinski	Nebut	Radwaniski
Bienewski	Jaskotowski	Nadarzynski	Rakowski
Brandysz	Jerzorkowski	Nicki	Rybinski
Branocki	Judycki	Okiecki	Rybinski
Chlewinski	Karski	Okusko	Scryt
Chluski	Kissowski	Oleszynski	Siemionowicz
Cikowski	Kobatawski	Osinski	Skarzewski
Czapla	Komar	Osiewicz	Stawkowski
Dabrowski	Kowalewski	Ozieltowski	Stuzewski
Dembki	Krotki	<u>Paszkiewicz</u>	Sotokay
Dobrosielski	Krukowski	Petka	Stanistawski
Dostojewski	Krzyczewski	Peperzynski	Suchozierpcki
Fiedziuszko	Lachowicz	Pietruszewski	Swiszewski
Frystacki	Leszczynski	Pioko	Tumalewski
Glinski	Lodzinski	Tokoszewski	Uchaniski
Gluchowski	Lubawski	Trokowski	Wierzbicki
Gorski	Lukawski	Tromiewicz	Witam
Hluszczanin	Magnuszewski	Trzygodzki	Wlodkiewicz
Jakacki	Miemczowski	Trzytkowski	Wojkunowski
Janowicz	Mioduski	Radwan	Zebocki

Lebrzydowski

Nicht alle oben erwähnten Familien führen das Wappen Radwan in der vorerwähnten Zeichnung.

Die Familie Dostojewski hat statt des Kränzes ober der Fahne einen Ring und am Helm einen roten Horn bis zur Spitze mit einem schwarzen Besatz.

Hluszczanin im Fürstenthum Lithauen, hat im Helm 5 Kränze, welche ein Ring mit einem Ring, von der rechten Seite des Schildes gleißern hervorsticht.

In Judyckis Wappen Radwan fehlt bei der Fahne das mittlere Feld

sind auf das Döring, steht dessen Kopf mitten durch die Fasern, ein Pfeil mit der Spitze punktet nach oben gerichtet, im Halm sitzen sie das Zwiſchen des Nagens Slepawon (einen schwarzen Raben mit einem Ring im Schnabel:) welcher auf einem Pfeile steht, — sooft der Rabe, als auf das Pfeil nach rechts gerichtet. —

Kohatowski hat statt des Dörings auf der Fasern, einen Würfelpfeil mit einem Fächerlein. —

Krukowski hat ebenfalls der Fasern mit dem Döring, den Slepawon (mit einem Ring im Schnabel:) nach der rechten Seite des Pfeiles gerichtet. —

Krzyczewski hat ebenfalls einen Pfeil, wie Judycki, aber mit der Variante, daß der Pfeil nicht wie bei Judycki nach oben sondern mit der Spitze punktet nach abwärts gerichtet ist, und der Halm wie gewöhnlich mit drei Würfelpfeilen. —

Taszkiewicz und Sotokay haben die gewöhnliche Fasern besal, den, aber statt des Dörings, davon einen solchen Pfeil mit der Spitze punktet nach abwärts gerichtet. —

Semionowicz hat statt des mittleren Faches der Fasern, einen 5 zackigen Stern.

Zuletzt geförd eine Familie Krüta, mit zwei über einander befindlichen Dorsanfahnen jedoch ohne Döring, am Halm mit einem Rhombusförmig und über diesem einen Stern. —

Swiczewski in Holhynien (nach M. H. Rutka) hat ebenfalls zwei Fasern jedoch nach abwärts gerichtet. —

Von der Familie Chlewinski war im ersten Lande die Rede, doch war mir bisweilen ihr Wappent nicht bekannt, ein solches kommt in der Wojewodschaft Witebske und Minsk vor. Jakob Chlewinski's Söhne: Johann, Moritz, Nikolai und Christof. Christof ein renommirter Professor der Gesellschaft Jesu, starb als Professor der Philosophie, auf der Akademie in Wilna.

Peter und Lukas waren Brüder Jakobs. N. Chlewinski war Terrestalschreiber in Peczaya. —

Ubr Lichowski, des Marggraves Radwan finge is folgendes bri: Stanislaus
 Raminow von Krakau und Gpandlar, am Königlichem ungliften Hofe
 anno 1604, sind wol in ~~Deietyische~~ ~~simu~~ und seiner Ehe mit Deietyische
 simu Sohn Stanislaus und sein Tochter Anna oder Sophie, Gmawstin Chris-
 tof Ossolin'ski's Wojnowen, von Sandomir. Stanislaus Raminow, von
 Krakau fette zur Gmawstin Bloniska / die Ehe war jedoch kinderlos: /
 Andreas Lichowski, Starost von Ucień Privat, die Wittwe, des Georg
 Cicik, Wojnowen von Mscistaw, Magdalene gebornen Lomrice, und
 eine ungeschworne müßigen Familie. - Ein fette bloß einen
 Sohn, der in jungen Jahren starb (nach Baranowski)

Ein Familie Radwan, des Marggraves Radwan, in der Woj-
 nowschafft Krakau stand lange in Ehren. Taprocki erwähnt eines
 Zeitgenossen Johann Radwan, welcher in den Ungulogenschichten
 der Republik besonders war. -

Baranowski besonget, daß in der Prokauer Landtschafft ein
 fette Radwanowice viele Familien Radwan'skei, des Marggraves
 Radwan vorkommen, welche nachfolgende Prälikate führen:
 als Baran, Knoch, Gotab, Midon. N. fette eine Kamocka
 zur Frau. -

Auszug aus demselben Werke pag. 566.

* Daszkiewica, des Marggraves Radwan jedoch mit der Variante,
 daß sie statt des Dringob oben der fette einen selben Pfail
 und am Gulen drei Traußelbäume führen: / (Koiat in Mf.)
 N. Daszkiewica Vice Starost in Kowno. Jakob und Stanislaus in
 Samogitien / Smudzie: / 1622. Adam in Lyntury. N. fette Dorothea Nar-
 bert zur Frau. Peter, Martin, Stanislaus und Stephan 1700. -

Die müßige Übereinstimmung dieser und zugehörigen
 nachfolgenden Abschrift mit dem mir vorliegenden
 vom Königlichem Gaspar Niesiecki im Jahre 1760 nachgelassenen

Wzrost i inne dane Litak, Korona polska przy stolicy wol-
nosieci starożytności Rycerstwa polskiego: Wielkiego Kuz-
stwa litewskiego klejnotami etc. Drukarnia w Warszawie
u Pana Pałacu 800 i 566 białych i f. Kemberg
u Pana mierzyskiego Agnol Dub Józefus Einbom i wiedeński
Drukarnia i wiedeński. Julian Szemelowski d. d. Wo-
ław 1840. (K. S.) Wied. gab. 95 i 1840. —

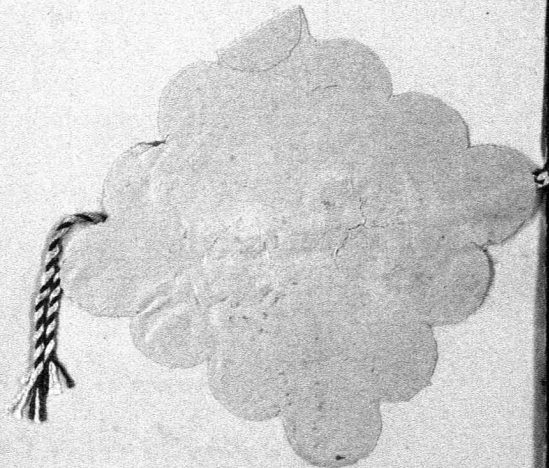
il die Richtigkeit der vorstehenden
Übersetzung des obigen Inhalts der beigefüg-
ten Urkunde.

Kemberg u. mierzyskiego Agnol Dub Józefus Einbom
i wiedeński u. mierzyskiego.

Wied. 3/4 40 i
1840. 2/4
Wied.

Julian Szemelowski;
H. H. Notar.

się nigdzie dotychczas. Marcin Czek Proboszcz Miechowski, w roku 1371 herbu Radwan, Nakiel: fol. 293.

Herbowni.

Babski	Jaziebiniski	Nabut	Radwaniski
Bieniewski	Jaskłowski	Nadarzynski	Rakowski
Brandys	Jeziorowski	Nicki	Ryński
Branecki	Judycki	Okęcki	Rybiński
Chlewiński	Karcki	Okusko	Seryt
Chluski	Kissowski	Oleszynski	Semionowicz
Cikowski	Kobatoski	Osinski	Skarzewski
Czapla	Komar	Oswiecim	Stawkowski
Dabrowski	Kowalewski	Oziębowski	Sturkowski
Dembski	Krotki	Paszkiewicz	Sotokay
Dobrosielski	Krukowski	Petka	Stamstawski
Dostojewski	Kryczewski	Peperzynski	Suchozerski
Fiedziusko	Lachowicz	Pietruszewski	Swiszewski
Frystacki	Leszczyński	Piwko	Tumalewski
Gliniski	Lodziniski	Tokoszewski	Uchaniski
Głuchowski	Lubawski	Trochowski	Wierzbicki
Gorski	Lukawski	Troniewicz	Witam
Hluzganin	Magnuszewski	Trzgodzki	Włodkiewicz
Jakacki	Miemczowski	Trzypkowski	Wojkunowski
Janowicz	Mioduski	Radwan	Żebocki

Żebrzydowski.

Nie wszyscy jednak tu położeni, jednym kształtem herbu Radwan używają, a naprzed Dostojewscy, nad chorągwią kryją nie kładą, ale miasto niego pierścien, a w hełmie rękę z brzygą i mieczem, zamieszoną w prawa, ręka aż po ramie.

Hluzganinowie, w Księstwie Litewskim, w hełmie tylko tę odmianę mają, że pięć

piór strusich kładą, które kopią mająca na sobie pierścien, od prawego
boku tarczy niby przeszyta.

U Judyckich średnicy poty, ani krzyża niemasz, u chorągwi, ale miasto
nich strata przez środek chorągwi, do góry zielecem prosto wyrychtowaną no-
~~strale, on y strata zielecem w prawej tarczy obłocna. Kóhatowsky~~
sza, a w helmie Slepowron z pierścieniem, w pysku stoi na miasto krzyża
na chorągwi, kładą grot z proporcem, y tym się tylko różni. Krukowscy, nad
chorągwią y krzyżem, postawili Slepowrona z pierścieniem w pysku, w prawej
tarczy patrzącego. Krzyzewscy tej strata, co Judyccy do góry zielecem potrzygli, to
oni na dot, y tej symmetryą, helm jednak jest pospolity jak w herbie Radwan, to
jest trzy pióra strusie, Taszkiewiczowie, y Sotokaiowie, chorągiew zwyczajną zo-
stawili, ale miasto krzyża ma niey, poł straty tylko od zieleca, prosto do góry
zielecem zatrzygli. Siemionowiczowie, miasto średnicy poty u chorągwi, gwiazdę,
pięćgraniastą kładą. Tuż należą Kmitowie, którzy dwie chorągiewki kościelne,
bez krzyżow jednak, jedną na drugą, w herbie mają, a w helmie pawi ogon,
na którym gwiazda. Swirzewscy zaś na Hutyrii, według M. K. Putski, też same
dwie chorągiewki, do góry wywrócone noszą.

O Chlewińskich pisatem w pierwszym tomie, ale herbu ich niewiedziat.
Są w Woiewodztwie Witebskim y Mińskim. Jakub Chlewiński, którego syno-
wie: Jan, Marcin, Mikotaj y Krzysztof, in Societate Jesu zacny kapitan, umart
Professorem będąc Filozofii w Akademii Wileńskiej, Piotr y Lukasz bracia
Jakuba. N. Chlewiński Pisarz Ziemi Przemyskiej.

O Lichowskich herbu Radwan tu przydadę. Stanisław Podkomorzy
Krakowski, był posłem do Króla Angielskiego w roku 1604, zostawił z
Dziatynską potomstwo, syna jednego Stanisława, y córkę Annę, czyżo-
szą, Krzysztofa Ossolińskiego Woiewody Sandomirskiego matronkę.

Stanisław Podkomorzy Krakowski miał za sobą Potoniską, atoli z niey
zbyt sterilis. Jędrzej Lichowski Starosta Ucieński wziął w dożywotnią przy-
jaziń Ościkową, Woiewodziną Mściłowską, z której syn młodo umart,
to Baranow: to jest wdowę po Jerzym Ościku Woiewodzie Mściłows-
kim, była zaś rodem z Morawy, Magdalena z Lomnicy, parentelatka w tych

tam hrainach.

Radwan herbu Radwan w Krakowskim Księwostwie, stugo
 tym imieniem rozszerecali się, iako pisze Paprocki, że za jego czasów
 był Jan Radwan, mąż w sprawach Rzeczypospolitey biegły:
 a Baranowski twierdzi, że tamże w Krakowskim, są we wsi
 Radwanowicach, Radwaniscy herbu Radwan, którzy różne
 przydomki mają, iako Baranowie, Knochowie, Golebiowie,
 Midonowie. N. miał za sobą Kamocka.

Strona 566.

* Paszkiewicz herbu Radwan, ale z tą odmianą, że miasto
 kryja nad chorągwią, ktada pół strzaly, a na hełmie trzy
 pióra strusie Kłiat.in: Ms. N. Paszkiewicz Kowieniski Podsta,
 rości, Jakub y Stanisław w Żmudzi 1622. Adam w Lyntu,
 pach. N. miał za sobą Dorotę Narburtownę. Piotr, Marcin,
 Stanisław y Stefan 1700.

Wzrostowa zgodności' opisem tego wyizgowo sporządzo-
 nego z obarona, mi kiego, pod tytułem, Korona pol-
 ska przywrócić wolności starożytnemu Rzeczpospolitej pol-
 skiego i Wielkiego Księstwa litewskiego klejnotami etc.
 Tom trzeci. Przez Ks. Karola Niemcewicza z roku 1740.
 a w wyroczniach ze stronkami 800: 566 str. wierszami
 a tem, wie na stronie drugiej w wierszu drugim a góry
 pomiędzy słowa „do” a „potrzebi” słowo „poparua”
 i na stronie czwartej w wierszu piątym a góry pomi-
 dzy słowa „na” i „miasto” następujące dni i dni
 „strale, on y strata i lexum w prawa, tawny obracem

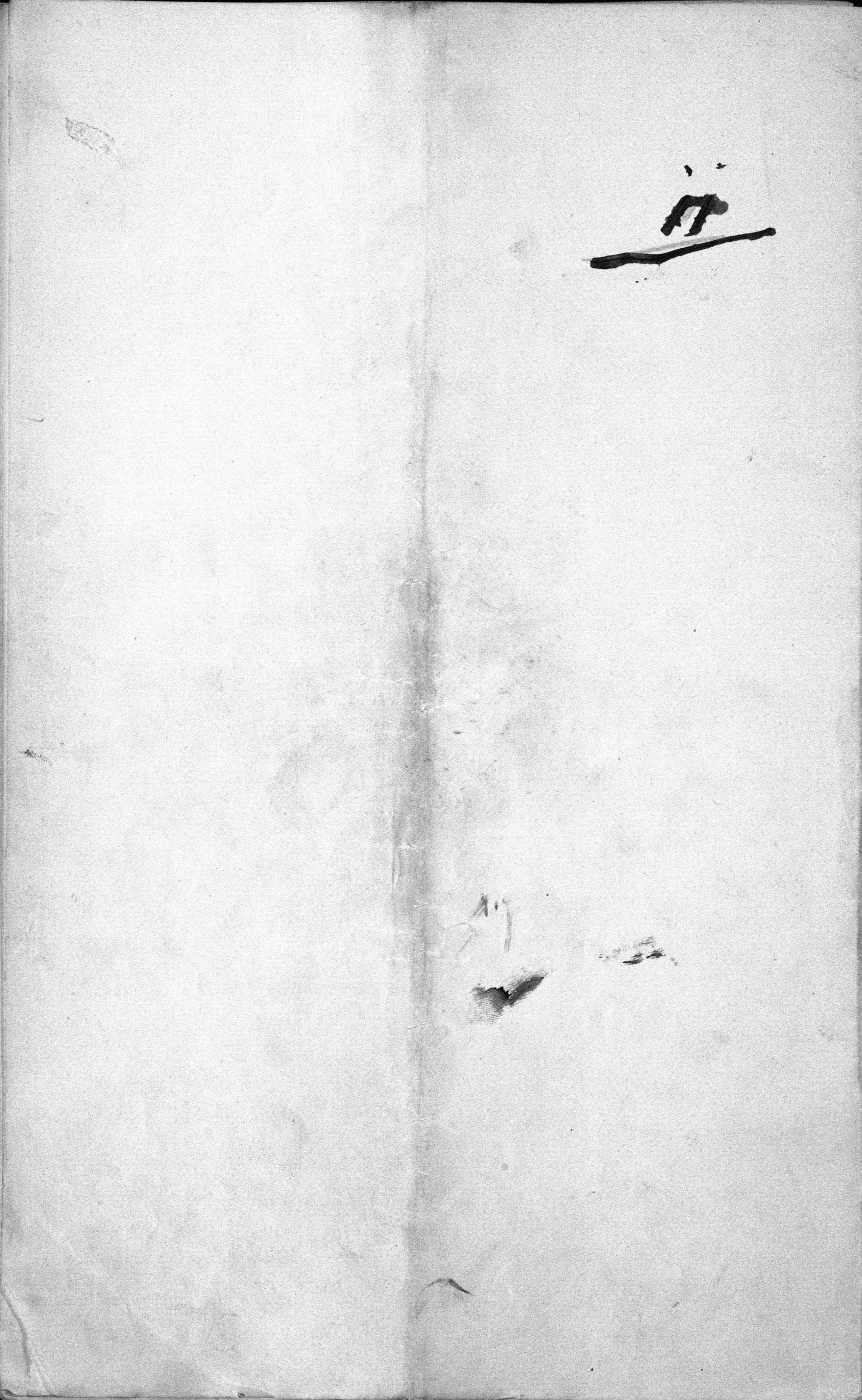
Kolatorny ' jako w pomieszczeniu księgarskim przy ul. podwójnej
wpisane zostały.

We Lwowie dnia siemnastego kwietnia tysiące osiemset
osimdziesiątego trzeciego roku.

Nel. vid. 95 et
stol. 124.
rapi.

Julian Semelowski;
C. V. Notarius.

Taszkiewicz

"W powieści Rosjiniński, w majątku Taszkiewicza, Pisana Ziemskiego, rósł drab znany pod imieniem Paublika, niegdys w czasach poganielskich urosły jako świątynie. We wnętrzu tego wygnanego obrymka, Taszkiewicz założył gabinet starożytności litewskich.
[A. Michiewicz. Objasnienia do "Pana Tadeusza";]

"Karol Taszkiewicz zmarł na dniu 15. kwietnia 1885 w rymnickim mieście Romanji. Z s.p. Karolem Taszkiewiczem zstąpił do grobu ostatni z urodzeń b. szkoły podchorążych, który uśmierdził wrota imienia w państwie 19. listopada 1831 roku.
[Ogłoszenie w Przebiegu (1885) № 36 str. 179]

Roku 1736 (lub 1737) dnia 2. września w Smorgoniu r. l. obojzomy został Jan, syn Michała Taszkiewicza i Annę. - (z org. matryki).

Roku 1734 dnia 15. stycznia obojzomy została w Smorgoniu r. l. Charitanna Wiktorona zim, córka Józefa Taszkiewicza i Agaty. - (z org. matryki).

Roku 1736 dnia 1. lipca obojzomy zostali bliźnięta w Smorgoniu r. l. Wiktorona i Anna, córki Józefa Taszkiewicza i Agaty. - (z org. matryki).

Antoni Michulinski,
cesnik kornijski, wła-
ściciel dóbr Michulince, Smierzawa w pow. Dawidowski, cał.
cał. Małypani & Horoborskich Stelen & Rymowców

Franciszka Michulinska Józef
wyżła z Franciszka Taszkiewicza, ucieczka powiatu kornieńskiego

Rode Taszkiewicz

(manifest & krąg grodz. korniewickich 1776 dnia 22. par. ok.) "1/2 91"

N. Taszkiewicz

Elżbieta
|
Leona

(testament z 23. lipca 1743 w Sarokach) P
(podstawy w kościółce bezragolskiej)
Franciszka, ucieczka pow. kornieńskiego, cał. Stelen & Rymowców. Właściciel dóbr Possoki (na ziemi w pow. wickim) & pow. Possoki Wojniany, Kable, Trzygi, Pytyki i Wiskity
Katarzyna wyżła z Staniława (Chlewickiego) Chlewickiego, podstolego witepskiego.

Marcin Michał zim. Chlewicki podstolega witepskiego.

P (ka. dawne grodz. korniewickich r. 1788 27. stycznia)

Natarayna, córka Michała Paszkiewicza i Anny Zawackiej (ex bonis Senebrynowic) ułtroz. w Smorgoniu 28 marca 1745. - (z oryg. metryki).

Paweł Paszkiewicz (syn Franciszka i Maryanny z Skorupskich) zast. 3 czerwca 1764 w Annopolu Rosyjskiej Swobodzianki, córka Karola Swobody i Łopii z Eulichskich. - (z oryg. metryki).

"Paszkiewicz z Wilna za sprawą Dalewskich, zesłany do batalionów orobuńskich. Umarł w szpitalu Flekijskiej Zaszwyty. - Paszkiewicz brat poprzedniego także za sprawą Dalewskich zesłany do batalionów orobuńskich."

(Lista Wygnaniów Polaków do r. 1860. Spisana przez Agatona Gillera na Syberji - drukow. w Albinie, piśmie n. n. w Rapporwyll. Tęsewii 1872 str. 421). - 6/3 91

Dedykacja: „Jasnie Oświeconemu Królowi Warszawskiemu królowi Paszkiewiczowi Krywańskiemu namiestnikowi Najjasniejszego Cesarza Wszech Rosyji w Królestwie polskiem Prydyżacemu w Departamencie Spraw tegoż Królestwa, w Radzie Państwa, Feldmarszałkowi wojsk Cesarstwa Rosyjskich generał-adjutantowi, generał-Inspektorowi całej Piechoty, Głównie dowodzącemu Brygadą Armią, Szefowi Pułku Piechoty liniowej swego Imperia, oraz pułku Orleńskiego Strzelców pieszych Kawalerowi Orderów S^o Andrzeja z bylantami, S^o Jerzego I^{zej} klasy S^o Włodzimierza I^{zej} klasy, S^o Aleksandra Newskiego, Orła białego S^o Armii I^{zej} klasy z bylantami, krzyża Wojskowego Polskiego Virtuti Militari I^{zej} klasy, Zagranicznych: Pruskich Orła oranżowego z bylantami, i Czerwonego Orła I^{zej} klasy, Pruskiego Lwa i Słońca I^{zej} klasy na złotym tarczyku, Turckiego piórzycy, Udaromianego portretem Najjasniejszego Pana orobionym bylantami, Szpada z bylantami z napisem: „za Walczność” Szpada złotą od Najjasniejszego Króla Turcji Pruskiego, i wielu innych znakami honorowymi i awansowanymi.” (Dot. - Dedykacja z ordera Norberta Eugenia Chaloupskiego p. t. Heraldyka to jest nauka o herbach i t. Warszawa 1841) 11/5 93

"Paszkiewicz, Aleksander Jag. potwierdził w 1499 roku Twaszkowi Paszkiewiczowi, dworzaniowi, dawniejsze swoje nadanie siedmiu dworzyszek w powiecie Tuchin (M.L. 6). Piotr i Michał Paszkiewicz sprzedali część dóbr Opikarcha Gaszoldowi w 1531 r. (M.L. 2). Baltazar Mikstajewicz Paszkiewicz, ziemianin król. w 1550 r. (M.L. 66). - (Dot. - Powst. Rodin w Wielkim Księstwie litewskim w XV i XVI wiek. Ułożył i wydał Adam Boniecki. Warszawa 1887. - str. 244). - 11/5 91

20
C. k. Dyrekcya Policji we Lwowie. L. 18174. Do Pani Heleny Paszkiewicz-
owej we Lwowie l. 14, ul. Zygmuntowska. Dnia 2° marca b. r. wniosła
Wielmożna Pani do Wysokiego Trybunału c. k. Namiestnictwa prośbę
o zawiązanie informacji przez c. i. k. Ambasade w Petersburgu
w kierunku czy w guberniach podolskiej, wołyńskiej i kijowskiej
istniał przy końcu zeszłego i na początku bieżącego stulecia
przepis, że dobra ziemskie, tak zwane szlacheckie, tylko szlachcie
wolno było posiadać i czy ten przepis istniał na podstawie daw-
nych spraw rzeczy pospolitej polskiej przez ces. rosyjski rząd
wzmiankowanych lub potwierdzonych, czy też na podstawie ustaw
rosyjskich. -

W tej sprawie oznajmiło c. i. k. austr. węg. Poselstwo w Petersbur-
gu pismem z dnia 2° b. m. l. 929, że wedle świadectwa rosyj-
skiego urzędu spraw zagranicznych, rosyjskie władze gubern-
ialne nie posiadają dostatecznego historycznego materiału, by
w sposób autentyczny odpowiedzieć w kwestyi przepisów usta-
wowych które obowiązowały z końcem zeszłego i z początku
bieżącego stulecia, co do posiadania szlacheckich dóbr w
strech granicznych guberniach: kijowskiej, podolskiej i wo-
łyńskiej. -

Przyjmuje się jednako, że w tym względzie sturczyła podsta-
wę tak zwany statut litewski z lat 1566 i 1588, który posta-
wiał, że szlacheckie dobra ziemskie mogą być w dalsze
tylko przez włouków szlacheckich rodzin litewskich. -

Ten przepis, statut obowiązował w wymienionych wyżej strecz
guberniach jako ustawa aż do roku 1840. -

O wszystkim Panią w myśl reskryptu Wysokiego Trybunału
c. k. Namiestnictwa z dnia 18° Lipca b. r. L. 7996/ps. zawi-
adania. Lwów dnia 21° Lipca 1890. - (Podpis nieczytelny).
(Z oryginału dostownie przepisatem). - 26/4 21

7

Jak o kandyd; tak i o tej rodzinie
 O. Nisicich skromna i niezasna,
 wiadomośc podaje, opowiadając się
 tylko na wyliczeniu kilku przodków
 i na dobitnym opisanii odmiany
 herbu Radwan przez tę rodzinę
 używanego. Powiada bowiem: „Sa-
 szkiewicz herbu Radwan, ale z tą
 odmianą, że miasto kryła nad
 oborą, która była pić straż, a na
 końcu trzy pionki strusia.”

Trzecim przodkiem tego ojczyźnie
 części znanego rodu jest Stanisław,
 wspomniany także przez Nisicich
 jako obywatel zimudski (1622),
 atoli oryginalny dokumentów współ-
 orszułek wyharują, iż Stanisław
 był podokornas na Litwie w powie-
 cie oszmiańskim (a nie na ziem-
 skiej), gdzie potomkowie jego przez
 stulecie czas zamieszkiwali.

Synem jego był Adam, właścici-
 eciel wsi dobr Jasnowszczyzny,
 położonej nad rzeką Oruniańską
 w powiecie oszmiańskim (1653),
 którego odziedziczył po zoni swej
 H. Ambrosijewiczównie, córce
 Stanisława Wojciechowicza
 Ambrosijewicza, na podstawie
 testamentu z dnia 7. lutego
 1632. Pozostawił (Adam) trzech
 synów: Dawida, Jakóba i Jana.
 J. Dawid żon. Anną Krywicką,
 z którą miał pięć osób dzieci: a) Katar-
 zynę (chor. 23. marca 1690 w Smo-
 goniu r. l.), b) Piotra (chor. 15. lipca
 1685 w Smorgoniu r. l.), c) Pawła,
 d) Franciszka, i e) Karolinę

i. Wypis z ksiąg ziemskich spraw
 wiejskich powiatu oszmiańskiego.

(chor. 18. stycznia 1688 w Smorgoniu
r. l.), który z charyzmatyczną Sharoni-
ką i de Lathol i ptoński, Franciszka
(chor. 2. sierpnia 1718 w Smorgoniu
r. l. ad Janiszew) i charyzmatyczną (chor.
8. września 1720 w Smorgoniu r. l.).

Z nich Franciszka z Sofią
Tuchalską pozostał syna Pawła
(chor. 16. grudnia 1742 w Smorgoniu
r. l. 3. — 14. maja 1796 w Amno-
polu na Wołyniu), który przeniósł
się na Wołyn, zaś Rozalja Swo-
bodriańska dnia 3. czerwca 1764
w Korywiniu (ad Amopol), córka
Karola Swobody 3.

Z małżeństwa tego pozostało
osiemio dzieci: 1) Konstantyn
Józef Lin. 2) Dominika Filipowa
Wawryniak 3 lin. (17. 24. grudnia
1767 w Amopolu w drugim roku
życia), 3) Barbara (17. 21. grudnia
1768 w Amopolu w pierwszym
roku życia), 4) Tekla Chagdale-
na de Paris Lin. (chor. z wody 1.
czerwca 1774, zaś czerw. 27. marca
1779 w Amopolu), która wyszła
za Pawła Chitraszewskiego.
5) Sióstr Jacek Lin. (17. 28. listo-
pada 1776 w Amopolu w trzecim
roku życia), 6) Cecylia (17. 1. maja
1772 w Amopolu w trzecim roku
życia), 7) Karolina za Janem
Piaggia, 8) Dominika za Pa-
włem Sieleckim. —

1) W mstycy błędnie zapisana Shon-
kówna.

2) Metryka chrztu zapisana jest
w aktach ziemskich wódeimierskich
w księdze nr. 1799 na karcie 533 18310
przechowanej w archiwum kijowskim.

3) W mstycy i liście rodu obajgo wto-
dych niedokładnie są zapisane: „bene-
dixi matrimonium... inter Generosorum

Pautim Paszkiewicz, Generosorum Fran-
cisci Paszkiewicz de Lithuania oriundi, et Mariannae de domo Sharoni-
kówna, conjugum legitimorum, et Generosam Rosalicam de domo Swobo-
driańska, Generosorum Caroli Swoboda, et Generosae Sopliae de domo Tucha-
lka, filiam virginem, conjugum legitimorum. —

Konstantyn Józef Lim. (chrz. 15. mar-
ca 1768 w Annapoli na Wołyniu)
chorąży kawalerji narod. byłych wojak
polskich, właściciel dóbr Krociszowa
(kontrakt kupa z 26. stycznia 1801)
w pow. włodzimierskim, części wsi
Leciszowa w gubernii wołyńskiej
w powiecie staluniej słubieńskim
a tenaz krociszewickim (kontrakt
kupa z daty: Leczów 20. marca
1806), - żon. Rozalja Pahosz,
córka Stefana Pahosza pułko-
wnika pułku lekkiej kawalerji
białej wielkiej koronnej i Eli-
biety z Szuszkowskich.

Po rozkrocie Polski rząd rosyj-
ski zawarwał szlachtę, aby wyka-
zala dokumentami swe szlach-
ectwo. Otóż Konstanty J. nie mógł
sta krótkości czasu postarać się
z Litwy o dokumenta potrzebne,
przeto jakis miał w słowni pod-
ręka, że przedłożył stowornie do
instancyi szlacheckiej najzuważ-
nialszemu ze szlachty swego po-
wiatu, który wydał mu świad-
ectwo z daty Włodzimierz 23.
listopada 1797. 3). Patent zaś
otrzymał później w Żytomierzu
dnia 21. grudnia 1802 r. 3).

Porostawia trzech synów: 1) Wła-
dystawa - Grayana - Antoiniego-
Jana Nepomucena Lim. (chrz. z wo-
dy 21. grudnia 1819 w Krociszewie -
zaś cesm. chrzest w Wysocku (ad
Laseki rit. lat. w stchaniac jaro-
stawskim Tom I p. 10) w Galicyi

- 1) Wporządaniu ardeiny Paschierowej
znajduje się niedokładne wtaruszone
pismo opisujące jej miszerycie.
- 2) Vide allegat.
- 3) Vide allegat.

23. kwiecień 1832 na którym
otrzymał imię: Adam - Stanis-
ław). -

W r. 1863 na state mieszkanie
przeniósł się do Galicji, gdzie na
prośbę swą, z. k. namiestnictwa
obrotu z 16. września 1864
l. 59003 nadało mu obywatelstwo
austriackie. j.

Zostawił Helę, córkę Aleksan-
dra Podlewskiego i Karolinę
z Sorawskich.

2). Karola (belwederowska)

3). Stefana (?) w Paryżu.

Władysław Jarchimier z Helą
Podlewską, porzucił tylko je-
dynczego syna Aleksandra - Feliksa
- Władysława z im. nr. 16. lipca
1866 we Lwowie (choc. 11. sierpnia
1866 we Lwowie w archiwatach
r. l. Tom 10 p. 508). Oddany został
do ręki kadetów we Wiedniu
zgodnie z ich owym rozporząd-
zeniem jako kadet przy 80. pułku
piechoty (Wilhelma księcia Schles-
wig - Holstein - Glücksburg we Lwo-
wie). -

Ród ten żył w przydomku
Kajmowski, który najpełniej wska-
zuje na pochodzenie z Litwy.

j). Przepisę otrzymał w magistracie
lwowskim dnia 16. kwietnia
1868 r.

Pod Panowaniem Najjaśniejszego Pawła
Pierwszego Piotrowicza Imperatora całego Rosyjskiego Samowładnego

Wypis z listy ziemskich
Powiatu Włodzimierskiego

Roku Złoty siedmiu Dziewięćdziesiąt drugiego
Miesiąca Julij Pierwszego Dnia

Przed Autantem Niniyrensi ziemę Gubernij Wolskiej
Ptu Włodkę Stanowcy Grobicie uł Sewery Kwieński Te za-
wiadzenie od Jmz Adma Bronisława Lewickiego Proboszcza
Smorgońskiego względem nie znaydowania się niektórych
metryk na papierze protym dane w p. Papkiewicowi
Chor. do listy niniejszych ziemę Włodkę z przeniesieniem
na papierz trzydziestu kopiykowu per oblatow podat wte
Sowa Roku Złoty siedmiu Dziewięćdziesiąt drugiego
Mia Septembra Dnia siemego Ja niżej wyrażony za-
wiadzam na rozkanie w Jmz Pana Konstantego Papkie-
wicza Chorążcego Kawalerji Narodowej Koronney iż z listy
tych metryk przy kościele Smorgońskim znaydujących się
wypisanych w liście Pietrańcu wydałem y każde
wyższe starogólnie podpisałem y Parafianą Pierzgaż
przy pieczętowadłem, a że powyższe metryki przy tym
kościelu ogniem zaginęły y wydać mi być nie mogą
przeto idąc maigz iż ci kumami innymi byli tu by
w Parafji żyli y przy kościele pogrzebanemi zostali
wierne świadectwo otem nayskuteczniej zapewnia tyżajch
Parafian co stałym dokładnieyiej pewności Jmiona
onych jako u republiky y numerach znaydujących
są u Adma, Adama, Jakóba, Dawida, Józefa, Michała, Pa-
pkiewiczu, których dzieci są umieszczone w wydanych
metrykach z wyrażeniem iż ci sami są Papkiewiczo-

wie

wie kumani y potozreni wu chongkemu wola leporey
urany wlasny napisatem y podpisatem Reym Dab utu-
pra utego Zawiaderenia podpis przy pieczęci Para-
chiaty legi kucioła na piasku wyćpisno nay takow
A. Bonitay Lewicki Probowor Smogoricki przy Piory
Parafiatny przyćpisze karademu-(L: S). które to za-
wiaderenie wpytanie co do słowa w dziegi nieniy-
ke Lienz wrody jest kapisane - ktorzych y ten wy-
pis pod Pioryuz Lienz Pa wrody jest wydany Pisaw
w wrodi milowu

Siwowski S. Z. W. O.

Pierotne opławne
kup 572 D. Siwowski

Lytatem y godnie konyginatem I Kucioła

Zaswiadczenie niedofryga
Bonifaciego Lewickiego
Proboszcza kościoła smerskiego
niezrządowawczej metryki
niektórych wstępnach tego
kościoła darze -
Oblata

N° 1799. 28. 1ma July

w Lipsku wstępnie

5
D. J. B. Bonifacius de
militia S. Roborata S. mor
qui s. h. na. p. g. n. t. e. h. i. g. i.
u. h. p. e. d. e. f. u. i. t. d. a. n. e.
Triadectus

R^u 1797 d. n. d. 7. 6. 3

Коптеиъ оурауро, ари рундурову оурауръ Пира-
уро го Кибизъ Земелиаъ Побртау Егденуро
гди Фармариа водаст. — Туркиаъ Пафсаъ
Росурбениаъ Перубъ Земелиаъ Побртау Егденуро
Туркиаъ мтауро Фародура Пирау Суртаууро-
уи. — Вамаро. Объ Анта.

паче не вѣстѣи отъ мѣста сего. Ево Третья вѣ рѣчѣ
урачваннѣи единаго вѣраго, фамиліи вѣраго вѣраго
Паче не вѣстѣи отъ мѣста сего урѣчваннѣи и урѣчваннѣи
ва урѣчваннѣи вѣраго. Ево вѣ вѣраго
Тода мѣста урѣчваннѣи вѣраго. Паче не вѣ
вѣраго мѣста и вѣраго вѣраго вѣраго
/ М. П. / Подполковникъ и вѣраго, вѣраго Пч
вѣраго / М. П. / вѣраго вѣраго вѣраго вѣраго
го мѣста вѣраго мѣста вѣраго вѣраго
вѣраго вѣраго. Вѣраго мѣста и вѣраго вѣраго
вѣраго вѣраго Третья мѣста вѣраго
вѣраго вѣраго вѣраго вѣраго вѣраго
вѣраго вѣраго вѣраго вѣраго вѣраго

За Третья вѣраго
до вѣраго. вѣраго вѣраго 52.

Самарскѣи вѣраго
Самарскѣи вѣраго
вѣраго вѣраго

Третья вѣраго вѣраго вѣраго

L. 65921 / 889

Adpis.

3

Do pani Heleny Paszkiewiczowej 32
we Lwowie

Na prośbę pani z dnia 6 maja 1889 r. po-
twierdzenie staropolskiego ślubnictwa
dla jej małoletniego syna Aleksandra
Feliksa Władysława / 3 in / Paszkiewicza
poleciło wyś. c. k. Ministerstwo spraw
wewnętrznych reskryptem z dnia 13
września 1889 r. 331. A. dowodnie wyprac.
tożsamość osoby Konstantego Paszkiewicza
era, driedzielnego właściciela dóbr Bod-
eratyre, Hreńrowo i Leduchów, który w
metryce chrztu mego Pania sp. Władysła-
wa Grzegorz Antoniego Jana / 4 in / Paszkie-
wicz, jako tegoż ojciec wpisany jest,
a ochrzczony w Annopolu w r. 1768
Konstantego Józefa dw. in Paszkewicza;
jak też doładnie udowodnić po-
danie tego ostatniego od Karimiera
Paszkewicza.

Wzyna się prośba Pania, aby po wysli-
wyipowotanego reskryptu prektorij-
ta c. k. Ministerstwa metryk zain-

bin Konstantego Józefa dworakim. Paszkie
wiera, jakoteż metrykę zaślubin Karol
mieca Paszkiewicza i Teofil potomków
Franciszka i Pawła Paszkiewiczów,
albo też inne dokumenty, któreby
mogły być pomocne do wykarania
tego pochwałenia, jak kontrakty in
bue, pertraktacje spadkowe, testamenty
i t. p.

Dla ewentualnego wzytka zwrac
się zateżwiński powołanego na wstę
pie podania.

Lwów dnia 4 października 1889

C. R. Kamiński.

Zaprowadzeni do Surokomi, gdzie się bawili przez
Lat 1259, aż w R. 1710. przez Łaskę tegoż Króla Smu Sta:
nislawa Leszczyńskiego zostali uwolnieni.

Tenże Antoni Pątkiewicz w R. 1716. poszubiwszy in
Sociam Kite Ięym Kanne, Katarzynę Politalską, posy do:
wał Miłkowską, w Parafii Kamiastoy w Powie Grodzieckim
z którego Potomstwo Anna Pątkiewiczówna, ta za mąż
poszła w R. 1736. za ~~Antonia~~ Józefa Białopiotrowicza in
post Sraźnika Lidzkiego, Dominika; Franciszka Pątki:
iewiczowa, ten Franciszek będąc Młodzianem umarł
1750. Zostając u Dworu Ww: Sypionow Karzełlanow
pod czas będących Somsenkich, pochowany w Szekucki:
nie u Schu Ad. Piarow. — Sam zaś Antoni Pątkiewicz
supra Wspomniany czasu Inkurtyi Zostając w wyrostku
umarł w Chelmie 1734. pochowany tamże u Piarow,
a Sama de Domo Katarzyna Politalska Pątkiewicz:
owa w Miłkowskiej umarła 1736. pochowana w
Grobie u Dumini Kanow.

Ja Dnik z Antoniego i Katarzyną z Politalskiej Pątki:
wiczow. ^{Antoni Pątkiewicz} w. 1753. powożony w Stan Matiejski by Pan:
ny Anguła Kupiewska z Wotkomińskiego Zostawia
Potomstwa Mikata, Helena, i Tereza, jeszcze i dotąd
będąc line Statu. Trynalem Poluark Kupiński Za:
stawa, w Parafii Wasiliskiej w Powie Lidzkiej przez
Lat. 25. od Schu P. Serzego i Barbary Protasowi:
czow, a teraz posy dnie, Wicjanusia, Plotele w Pa:
rafii Nowodworskiej, w Powie Lidzkiej. ~~Antoni Pątkiewicz~~

93

54

Obrac Księżnicza Elżbiety skuszkowskiej Rakoszkowej Pułkownikowej

Stefan Rakosz Pułkownik Pułku Łeńskiego Kawalerji Królestwa Wielkiej Korony
zginął pod Włodzimierzem, ^{we wieś Pułkownik} który stał będąc na nogach, że w Pułku nie mógł czynić
sturby, Józef Michał Lubomirski, Generał komendujący Partią Wołyńską z
Podolską, przerwany go do korpusu ~~pułkownik~~ ^{prezerwowanego}, do którego Prągarz i Kapłan były
przyłączone, tych broniąc nieprzyjacielowi, zginął dnia 7 lipca 1792 roku.

Wśród wstąpił Wojskową do Regimentu na ten czas Dragonji Królestwa W.K. w roku
siętnastym wieku swego, służył w tym Regimentzie, a potem przenieśliśmy na Pułk
Kawalerji Łeńskiej konny lat 43 od Kadeta poraższy, kupiwszy wszystkie Rangi,
a gdy dla niego awans następował Podpułkownika, Józef Michał Lubomirski
fortragował z boku Józefa Kainycha starszego Namiestnika Królestwa Pols-
kiego, y ra jego awansem na Pułkownika dopiero może może to on nie otrzy-
mał, a ~~w Pułku~~ ^{gdy} Józef Namiestnik został Generałem, może może być
fortragiem podany na Pułkownika.

Wtedy majątek swój włożył w kupowanie Rangi, y mnie z czterema krotkami
y trefna krotkami zostawił bez żadnego sposobu utrzymania się.
W tym czasie w kilka dni po jego śmierci zostałam zrabowana w dobie
nad Buziem

Łodawatam prochy do Najjasniejszego Króla Polskiego, o zapłacie rągi, ile
że może może zrobić konwenie z Oficerami, o przedar rągi swojej, co nie sta-
miało w main, ale Wożna ogłoszona w kwietniu, wstrzymała go od wyjścia
z Pułku. Odebrałam od Króla rozkaz do Pułku, ażeby awansując Oficer
nie w liście Dwunastu po moim mężu, zapłacili Rangi jego 4 letnio w
pięciu miesiącach, Ci podali swoją prośbę, aby przedłużony był czas do roku
na co mieli od Króla zezwolenie, a w tym czasie przeciagu przy pierwszym
Zaborze Krain, ten Pułk także zabrany został w Smole, gdzie mieli konzyten-
cie, y to co byli stopyli na zapłacie, narad między siebie rozbrali, nie
dawszy mi ani krotka.

w roku 1794 Powtórnie byłam zrabowana w Piaskach Lubelskich, y straci-
łam dwóch Braci rodzonych Szuprkowskich, Porucznika pod Kruprycami
a Pułkownika pod Maciejowicami, ktorem był po stracie męża mego, Opiekun
mój y bracia moi.

въ Мѣсто Гербоваго
Клейма, цена 10. коп:
1796 года.

In Nomine Domini. Amen
Omnibus & singulis, quorum interest,
aut quomodolibet interesse poterit, notum

testatumque facio: reperiri in Libro Metricis Copulatorum
Ecclesia Annopoliensis Fratrum Beatissima Virginis Maria
de Monte Carmelo Ant Regis Obvæ, id quod sequitur in tenore tali

Annopol.

Ad requisitionem partis, cujus interest, postulantis, extradi
testimonium ex libris Metricis Copulatorum Ecclesia Annopoli
ensis Ordinis Carmelitarum A.R.O. et quoniam ob incuriam deest
scriptum in iisdem libris tam Ecclesia Parochialis Kityvinensis, quam
Ecclesia Annopoliensis, satisfaciendo justa petitioni partis requirentis,
ad indagacionem condescendi, ex qua luculentissime deductum
est, ex personali recognitione Testium Generosi Gregorij Szmigielski
et Generosa Agathe 1mo voto Makulsha, 2do Wolinska, Generosi Jacobi
Wolinski, et Generosa Juliana Dobraniska, nec non Generosa Rosalia
Paszkiewickowa Vidua, quod nempe: Anno Domini Millesimo
Septingentesimo Sexagesimo quarto, die tertia Junij. Ego Frater
Thomas Stepkowski Prior Annopoliensis ex Commissione Adm.
Princi Domini Mathie Jabloniski Prepositi Kityvinensis, premis
sis tribus Denuntiationibus, nulloque impedimento reperto ad detecto,
benedixi Matrimonium in facie Ecclesia cum Consensu Contrahentium
inter Generosum Paulum Paszkiewicz, Generosorum Francisci Pasz
kiewicz de Lithuania oriundi, et Marianna de domo Skonupkoro, Fi
lium Juvenem Conjugum legitimuorum, et Generosam Rosaliam de do
mo Swobodzianka, Generosorum Caroli Swoboda, et Generosa Sophie
de Domo Puchalska, filiam Virginem, Conjugum legitimuorum. Te
stes fuere: Generosus Gregorius Szmigielski, et Generosa Agatha
primò voto Makulsha, 2° Wolinska. Generosus Jacobus Wolinski, &

Generosa Julianna Dobrzańska. Hoc testimonium authenticum
juxta conscientiam fidelissimè deposuerunt, et in librum Metricæ Copu-
latorum Ecclesie Annopoliensis inseri postularunt. Acquiescendo justitia
hocce fidele testimonium manibus testium subscriptum ingrossari feci, et
manu propria subscribo. Die 27ma Octobris V. S. 1796 Anno.

Gregor Szmigielski.

Agata Wolinska.

Jakub Wolinski

Juliana Dobrzańska.

Fr. Angelus Wilczatynski Prior

Hæc fidelissimè exarata, prout extant, extracto parti requirenti, sigillo
quæ Ecclesia Annopoliensis munita, et propria manu subscripta.
Die 27ta Mensis Novembris V. S. Anno Dni 1796to.

Fr. Angelus Wilczatynski Prior

In P y R PP

1850
MAY 10 1850
NEW YORK

Pod Panowaniem Najjasniejszego Najsamowładniejszego
Cesarza Pawła Pierwszego Imperatora Calej Rosyji
Samowładującego -

Wypis z Akt Lziemskich.
Powiatu Kowelskiego.

Roku Tysiąc Siedemset Dwieście Dwa
Miesiąca Grudnia Dwunastego Dnia

Przed Aktami niniejszymi Lziem Kowels. Sta-
nowszy Osobiscie W. Stanisław Pilecki te Świadectwo od Obywateli
Powiatu Włodz y Kowels. wraz z wymalowanymi na drugim Arkuszu
Papieru żynszrytnym Farbami Herbem oraz Lasuradorem; tak Sędu
Lziem Kowels. jako też y Marszałka tegoż Powiatu Lziemym
urzędnikiem na Rodowitosc Szlachectwa W. Konstantemu Kaszlicowicz-
owi dane, y na Skarbowym Papierze Ceny Dwudziestu Kopieek opi-
sane do Akt Lziem Kowels. do Oblaty podał. w te Słowa. - Pod
Panowaniem Najjasniejszego Najsamowładniejszego Cesarza Pier-
wszego Wstronicza Imperatora Calej Rosyji Samowładującego /
W tym Mieyscu Herb Radwan żozigey się z takowym Onego
opisanie y Świadczenie Chorożiew żotta iak żozigaynie w koscio-
tach żozigay i żzech potach w hardcy żuzich udotu żozigay nawienchu
icy kruz y Helmie try żozigay. Na drugim Arkuszu Pa-
pierze Świadectwo od Obywateli w takowej osnowie = My Urzędni-
cy Szlachta y Obywatele Jubeł. Wod. Lziem Włodz: Dubienkiewicza
y Żubiewicza na fundamencie Prawa, amianowicie Najjasniej-
szego Monarchy Cesa żozigay, uszytłuey wielkicy
Matey i Białey Rosyji Samowładcy, pod Tytułem Krzyż Szla-
chcka na mocy wyrazow umey, iakie dowody niewyżpliwie Sla-
chobności być mają, iako w Linkuie Dwunastym w Paragrafie dzie-
wudziestym drugim, aby z Obywateli Szlachty Osiedłych dwunastu
dawali -

dawali istotne Świadectwa, o rodowitosci Ślachetnicy, na mojej
urzęd takowych Ustaw kasaicznych dawać Świadectwa, Wł. Konstanty
Kaszkiewicz Herbu Kadwan Wł. Pawła Kaszkiewiczów Syn. Jedy-
ni w teraźniejszym czasie brakuje Dokumentów porobionych Śla-
chetności Domu Jego w dziełach Zmieszanych wyznać jej mogących
nie daniemienia Paszportu jako i dła uprzywilejowanego do Legimitacji
pomyślonego czasu sam w sobie ichać nie może. — Dowód zaś
z Herbaria W. Kaszora Niemieckiego, niemi być rodowitym z Herbowa-
nym Ślachetcom z tego letnie onego W. Dzieniu Wtorek bez-
radnego od młodego Zarządu mieszkaniec Ślachetnicy Obywatelskiej
Dają uszytkim dowody. — Zaczynają w takowym Zdarzeniu sądzić
od Now Świadectwa. My udrząc stuznie Jego Ządanie będzie poro-
wizadacemni że jest Herbownym z Rodowitym Ślachetcom na
Mojej urzęd niezłomnego Prawa Świadczamy z o niewątpliwym o-
nego Ślachetce Zapewniamy — Dzieło jej w Wtorek
Lipiec Siemset dziewięćdziesiąt Siódmego Roku Miesiąca
Novembra Dwudziestego Trzeciego Dnia. — W tego Świadectwa
podpisz Obywateli pomy Bierzgiach Jedynastu na Saku Czerno-
nym Dwunastu, na Saku czarnym ucywionych takowe —
Dziatu Koweld. Majoratek z Kawaler Joachim Wilga /: L.S. / Kon-
Jozef. Radziwiłłowski Sędzia Liewu Otta Wtorek. z Kawaler /: L.S. /
Konstanty Jozef na Jwaniczach Jwanicki Sędzia L. Wtorek O.W. /:
L.S. / J. Kajetan Recki Chor. Du Wtorek /: L.S. / Jozef M. Pundzi-
L.W. Oskawald. /: L.S. / Jozef Pospowalski Wódzoch Liewu Wtorek
/: L.S. / na ongiem Jancie dawać ciąg podpisów Jozef Jakubiński
Wódzoch Liewu Otta Dubieus /: L.S. / Jgn. H. Dotęga Ciepłowski
Wódzoch Otta Nowogrodzkiego O.S.S.B. Kawaler /: L.S. / Stefan Dubie-
Latoński Chor. Nowogr. O.S.S.B. /: L.S. / Jozef Dymalski Bzdure Koweld.
/: L.S. / Hieronim z Wysockiego Kaporowski S.M. /: L.S. / Mikotaj
Jedobski Kapitan O.W. Koweld. /: L.S. / Wnizcy podpisów Świadectwa
Sądu Liewu Otta Koweld w tego sposób Lipiec Siemset dziewięć-
dziesiąt Siódmego Roku Dnia Jedynastego Decembria. Ze Świa-
dectwa pomy Dwunastu Obywateli w Dziatkach Koweld —
z Wtorek

y Władimir Osiadłych Redowitowicz Szachelicy Urodz Leon-
 stantemu Paszlicowiczowi wypane w Sądzie Licuę Czarabynę
 Kowelskim skazywane było. Tenże Sąd Zaswiadcza Jan Terlecki
 Sędzia Licuę Koweld. Kazimierz Juszkowski Sędzia Licuę
 Koweld. Od tym Świadcetwem powtomie Świadcetwo Mai-
 patka y Urzędnika przy pierzgiach dwóch na Sahu szononym
 nycimionych w tym Szumieniu jako Hebu w górze Jabłami
 Domalowanego Jamilia Uld. Paszlicowiczow od dawna uży-
 wata y teraz używa. Zaswiadcza: Daw u Karolu Kolu
 Mea y Duia. iako ujęcy Sowiata Kowelskiego Marzatek
 y Kawaler Joachin Wilga, s. d. s. / Podkomorz Kawaler
 Jozef Smindli s. d. s. / które to Świadcetwo uszytko co do-
 stawa do Akt niniepych Licuę Koweld. ied Lapisauć
 Lelnych Akt y Serwypis pod pierzgią Hebu Jnydemu
 Repyckiego ied użtauu w Mieście Sędo Imperatorstij
 Mości Karolu

Stanisław Łaczynski
 Susceptant Licuę Koweld.
 Druyigły

Za Nicerze Zapłacono
 do Szalbu kopieck 52.

(Cytatem Jan z Berenra Berewski)

Świadectwo od Obywa-
teli Powiatu Włodzimie-
żskiego na Rodowitosc
Płachetwa Wł. Konstantemu
Pawłowiczowi danego 1823 r.

Olata

1797. R. 12. Prudnia
w Lźnie Kowelsk.

Infra scriptus Presentibus notum facio quod in Libris Metricis Mortuorum Ecclesie Armapoliensis
Patrum Carmelitarum Ordinis Fratrum Beatae marie Virginis de Monte Carmelo ^{Armapoli}
Regularis observantiae Testimonium sepulture reperitur de tenore tali. Die Quarta Decima ^{Armapoli}
Anno Domini Millesimo Septingentesimo Nonagesimo Sexto. Genexus Paulus Pazilucensis anno
rum Statu sue Quinquaginta Quinque natus. Sacramentis animam Deo reddidit. Quod
tus in Carmelino ad plagam meridionalem. In quorum fidem propria manu subscribo signi
lumque Ecclesie Armapoliensis appono. Dabam in eadem Conventu Die Tertia Septembris
Anno Domini Millesimo Septingentesimo Nonagesimo Sexto.

F. Angelus Wilczatynski Prior Conventus
Armapoliensis

Wypis z Księgi Ziemijskich
Województwa Wileńskiego

Roku tysiąc siedmset dziewięćset trzeciego
Miesiąca Apryla Jednastego Dnia

Przed Autami Ziemijskimi Wtórce Wileńskiego
y przedemną Nieremsem Jerosem Stadurfaich Re-
gentem przysięgłym Alu trychcie Ofobijcie stanow-
czy w sp. Michał Grabowski kom. w. m. m. Konsens
od Najjaśniejszego Króla Polskiego Jana Kazimie-
rza Wrodz. Piotrowskiej Kuchmistrowskiej s. b. wyda-
ny między wyrażony w Obłaz do Aut podał, który
w dzień dzień Wileń w piątek wtorek jest wy-
rażał = Jan Kazimierz z Bojey Tapsi Król Polski,
Wielki Dziegie s. b. Anus Brusi Imudzni; Magowic-
ki Justan Smolen. Czernichowski, a Szwedzki, Gochi
Wandalpi Dziedziący Król Czarnymiemu mi-
niejszym listem Konsensem Najzym komu o
tym wiedzie należy iżefny Sta wysoki za-
stug Domowi naszym Królewskiemu ad unde
wyprosiadonych pozwolili Niemiejszym listem
prowalamy Wrodz. Madguzacie Konstaney von Lu-
dinghausen Wulfm Piotrowskiej Kuchmistrowskiej
Wtórce s. b. Stokliwniej Oniszej Starosiniej,
aby mogła z prawa swego doży wotnego na pew-
ne Dobra nasze Kowpawo nazwane w Błtce Gro-
dzien. leżące stuzącego wczefny na Ofoby Wrodzonych
Antonicgo Baskiwicza y Zofij Zawispanki Madzom-
now wlewek prawony użyć moce, którego wotwo

ku prawnego, przed Muzem starymactwem, le-
gitime wspomnianego, a powagę niniejszego kon-
fensu naszego mają, i wotni będą, Władz: Antoni
Baskiewicz i Zofia Zawisanka małżonkowie po-
mieni one dobra do swoich Obiorów Bopofory
One ze wpytaniem do nich przynależnościami
Poddanemi i ich powinnościami, Polmi Grunta-
mi, Morgami Ławiankami przerobkami, Borami
Łafami Bupczami i z Chrostami Bpupkami Ba-
riami Włami, łakami sianożeriami, łotami
Jarami, zachodami, wygonami, Bactwiskami, Aze-
kami Azeckami, Stawami Młynami, i ich wy-
miotkami, Karuzkami i ich Szynkami, towami
Zwierzymiemi, Rybnymi i gonami bobrołemi
i zeropytaniem Ogrodem ich genere. et specie przy-
tkami przynależnościami i wtapnościami, spóky-
nie trzymać zarywać i wpełkach sobie z nich po-
zytkow przynajac, az do rywotow swych, albo
ktora z nich Opka dłużej żyć będzie Opatępowi-
na^{na} Natane na Aparat Wojenny uchwalono annu-
aty do skarbu naszego W^o X^o Lit^o wnosząc, a
nadto żadney insey powinności nieprzedmierz-
nacodla tepperz wiary Caska się nasze podpisaw-
szy Bieuzę Wielką W^o X^o Lit^o przycińcząc rozka-
zaliśmy: Dan w Krakowie Dnia trzynastego
miesiąca Nowembra Roku Pańskiego tysiąc-
czesiet ~~Prędziętego~~ Panowania Królestwa
Naszych Polskiego Dwunastego Czwartego trzy-
nastego Roku = Utego konfensu podpis Maryjafny
pręgo Króla Jęć przy Bieuzę Wielkiej W^o X^o Lit^o

Oray adnotacya z podpisem Bifany w tych
 jest Nowach = Jan Karimien, Krol J. Mieysce
 Picuzsi na mapie czerwonej wyemionowej. Kon
 sens Urodi: Piotrowskiej Kuchmistrowey №
 43 Lito ad cedendum pewnych Dobr w Bittie Gro
 dien in personam Mr. Bapkiwicza i Matyonski
 Jago = Andrzej Kotowia Bifany W 4 Lito. Natym
 Konfensje suscepta Akt Grodu Grodien. w tych
 jest Nowach. Roku tysiac siedmset Opma
 stego Miesiaca Maja Opma stego dnia perfo
 naliter stanowusy J. P. Zofia Bapkiwicowa ten
 Konfens ad Acta Grodu Grodien. podada. u tej su
 scepty podpis taki = Wniebystwoici J. P. Namie
 stnika Suscepti Jan Antoni Laskowski. Est in
 Actis Laskowski. Ktory to Konfens po podaniu
 do Akt przez wyz wyemiononego Jme jest w
 do Nowa w stizgi ziem. W Wilem wiezysto przy
 izty i wpijany. I ktorych i ten Wypis pod Bre
 czeci ziem. W Wilem. jest wydan

Concordat cum Actis Monast. Radurki
 Linnellilueedgid

Akt Konfensu Urodi: Piotrowskiej stuzacego ut
 Supra.

1660

1660

Wypis z Księg Ziemiękich
Województwa Wileńskiego

Wypis z Księg Ziemiękich
Województwa Wileńskiego

L

roku Tysiąc siedmset Dwieście
siedemdziesiąt siedem miesiąca
Apryla jedenaścianego dnia

Z

zed Aktami Ziemiękimi Wojewo-
dztwa Wileńskiego y mna, Klemensem
Jozefem Szadurzym Regentem Anty chę
Czobiscie stancowym Wicem Jm Pan Mi-
chał Grabowym Komornik Województwa
Minskiego Approbatę konfensu od Nayca

smajskiego

smiejszego Michala Króla Polskiego, Uro-
dzonym Łaskiewiczom matronom na
Dobra kowpewo wydane do Art
Oblate podał, w takiej treści będący =
Michał z Bożej łaski Król Polski, Wiel-
ki Książę Litewski Ruskim Pruskim, Mazo-
wiecki Zmudzki Kijowski, Wołyński, Podol-
ski Podlaski, Smoleński, Siewierski, Inflant-
ski i Czernichowski, Oznajmujemy ninie-
szym listem Przywilejem naszym w szem
wobec y każdemu z osobna komu o tym
wiedzieć należy, pokazany nam jest List
papierowy Aleksa Najjaśniejszego Jana
Kazimierza Antycypora naszego podpisanym
Dziemsią Wielkiego Księstwa Litewskiego
stwierdzony z podpisem Urodzonego An-
drzeja Kotowicza Sijana Wielkiego Księstwa
Litewskiego Konfemu Urodzoney Piotrow-
skiej Kuchmistrowey Wielkiego Księstwa
Litewskiego Stoklikskiej y Oniskiej Staro-
siejney na ustąpienie Dobra kowpewo na-
zwanych w Powiecie Grodzieńskim leżących
Urodzonym Łaskiewiczom matronom
zewszyskim ogólnie na pomienione Opo-
by Prawa swego wolewizem. Który to
Konfemus w tej słowach wyrażnie napi-

Wł

samy

sany jest = Jan Kazimierz z Bożej Łaski
 Król Polski, Wielki Książę Litewski, Austryi,
 Pruski Zmudaki, Mazowiecki, Inflancki,
 Smoleński, Czernichowski, a Szwedzki Goc-
 ki, Wandalcki Dziedziczny Król, Ormai-
 miemy niniejszym listem konfersem
 naszym komu o tym wiedziec należy
 iżemy dla wysonich zastug Domowi
 naszymu Krolowskiemu ab unde wyswiad-
 czonych pozwolili; i niniejszym listem
 pozwalamy Wrodzoney Matgorzanie Kow-
 stancyi von Ludinghausen Wulfin Pios-
 trowskiej Kuchmistrzowej Wielkiego Książ-
 stwa Litewskiego Stoklińskiej Oniskiej
 Starościny, aby mogła z prawa swego
 na pewne Dobra nasze Krolowe nazwa-
 ne w Powiecie Grodzienkim leżące, stu-
 żącego znieść się na Osoby Wrodzonych
 Antoniego Papiwicza y Zofij Zawiszan-
 ki Matronkow wbrew prawny Muz-
 nie, mocą którego wstętu prawnego
 przed Urzędem którymkolwiek legitime
 uznio nego, a powaga niniejszego kon-
 fensu naszego maia i wotni beda Wro-
 dzeni Antoni Papiwicza, y Zofija Zawiszan-

ka matronkowie pomienione Dobra w
 swoia Obrowpy po seprze, one ze wpystrze-
 mi do nich przynalcznosziami; Po danem
 ette: spokojnie trzymaj, zazywai y wpe-
 zick sobie z nich pozytow przyznajaj, a
 do zywtow surych, albo ktora z nich Ofo-
 ba zyci bedzie ette: ut in originalibus sup-
 plinowanu nam, Oraz Jmieniem wzwyi mi-
 nowanych Urodzonych Papiewiowu ma-
 ronkow, abysmy ich przy tych Dobrach
 Nafych Kowpewu nazwanych po zeyciu
 Urodzoney Piotrowskiej Kuchmistrzowej
 Wielkiego Xięstwa Litewskiego y przy-
 tym konfensie, tudziez y Cepsy zachowa-
 li, y wzgledem terazniejszy Dobr tych De-
 zotacyi Czynnym zuyzaynego po kopie Li-
 tewskiej z wtoki nalezajacego umniey-
 li, do ktorey ichie supplikacyi jako stuf-
 nej i w miwym je prawu nieppreciwiar-
 iacey sktaniajac je list ten konfensu od
 Najiasniejszego Antecypora Nafego dane-
 go, tudziez y Cepsy przez Urodzoney Kuch-
 mistrzowej W^o Xięstwa Litt. z tego swiata
 zepo te powage Magiestatu Nafego stwier-
 dzamy y approbusemy y dozwadzey Wagi

Id

-miec chcemy, Czynku względem nadpustu
 szemia przez nieprzyaciela tych Dobr pow
 towica, to jest po pud kopu Litw: zmnien
 kamy bez żadnych innych ciężarów
 i powinności, na co dla lepszej wiary
 y pewności Aska Napego podpisaw pyfik
 Pięć Wielkiego Księstwa Litewskiego
 przy cijnąc rozkazaliśmy. Dan w Warpo
 wie Dnia Osmnastego miesiąca februar:
 Roku Pańskiego tysiąc sześćset siedm
 siet trzeciego panowania Napego Cwarc
 tego Roku = Utey Approbaty podpis Nape
 iasnięcego Króla przy pięćci na Massie
 Czerwonej wyciśnionej, Oras adnotatu
 z podpisem Bispa Litewskiego, a na ma
 rymie Cuscepta Grodu Grodzienkiego w
 tych jest towark = Michat Krol [L.S.] ap
 probata konsensu na Dobra Kowpewo na
 zwane w Powiecie Grodzienkim leżące przez
 Urodzoną Piotrową Kuchmistrzową wiel
 kiego sześcia Litewskiego zmartą, Urodzo
 nym Papkiewiczom matronom jure Cespio
 nis wzmianonego Michat Druki Sochlinski
 Bispa Wielkiego Księstwa Litewskiego Ro
 ku tysiąc siedmset Osmnastego miesiąca
 Maja Osmnastego Dnia personaliter stau

Całkowicie

Wp

współ Jm. Pani Łobija Papiewiczowa ten drugi
witek ad Acta Grodu Grodzieńskiego podada, w
niebytności Jm. Pana Namiestnika Suscepi
Jan Antoni Laszewski. est in Actis Laszew-
ski. Na drugiej stronie tego Konfensu wyra-
żenie Czynnku z podpisem Kommissarza jest
wtych słowach: w Nowemdworze dnia Dzier-
wistnastego Januaryi Roku tysiąc Szesze-
ćdziesiątego zachowujemy przy tym pra-
wie Pani Papiewiczowej, wkładając Czyn-
ku na każdą wtokę po słoty ch podtwa
który Czynnku precie na Święty Marcin
do Dworu Siedelskiego wypadać będzie
powinna pod utraceniem tego prawa =
Dan w Nowym. Zygmunt Onębusz Po-
znanski, Warszawski Kanonik Kommi-
sarz i Sekretar Jego Królewskiej Mo-
ści; Andrzej Scipion de Camer
zy Wendencki, Dworzanin powiowu i
Kommissar, Jego Królewskiej Mości i
Andrzej Bocen powiowu Jego Królewskiej
Mości, Dworzanin Sekretar i Kommissar
który to słowu Konfens approbuiemy
piewspół od Najjaśniejszego Michała Kró-
la Polskiego Wrodzonym Papiewiczom
matyonnem na Dobra Kowpewo w Powie

cie Grodzienkim teżę wydany z zapisa-
 na, na nim Suscepta Grodu Grodzienkiego
 ora, z adnotacya przez Kommissarsz Jego
 Krolewskiej mości podpisana, po podaniu
 przez wyż wymienionego Wjm Pana Mi-
 chada Grabowskiego Komornika Wojewodz-
 twa Minskiego do Art co do Powa jest w
 Księgi wiecyste ziemskie Wojewodztwa
 Minskiego przyjęty i wpisany. Z których
 ten wypis pod Pieczęcią Ziemską W-
 Milski jest wydany.

Quando cum Actis Honoris J. Raduski
 Leus Wilenski Regendi

Art Approbaty Konsejnu od Maryasni. Michada
 Krola Polskiego. Urodzi. Bafniewiczom wydane go

Genealogia Paszkiewiczów:

46

Starosta Narywocz Paszkiewicz

Syn jego: Adam

Synowie Adama: Dawid, ożenił się z Anną Kryżanką

" " Jakób i Jer

Syn Dawida: Hieronim, ożenił się z Margarotą

" Hieronim: Franciszek ur: 1718 ^{Skorupkówną}

" " ożenił się z Zofią Buchalbką

" Franciszek: Paweł ur: 1742 (przebiegł się
w Łódzi na Wolę)

" Paweł: Kozłowski ur: 1768, ożenił się
z Różą Pakoską

" Kozłowski: Władysław

Anton Varkhivice junast, w. Chetwice
1734 rchü.

A Langer, die Ahnen- und Adels-
probe, die Erwerbung, Bestätigung
und der Verlust der Adelsrechte
in Oesterreich - 14.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.